

**Recurs introdus la 3 mai 2018 de Jean-Marie Le Pen împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea)
din 7 martie 2018 în cauza T-140/16, Le Pen/Parlamentul**

(Cauza C-303/18 P)

(2018/C 240/31)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurrent: Jean-Marie Le Pen (reprezentant: F. Wagner, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Parlamentul European

Concluziile recurentului

— anularea Hotărârii Tribunalului din 7 martie 2018, T-140/16.

Pe cale de consecință:

- anulare deciziei Secretarului general al Parlamentului European din 29 ianuarie 2016, notificată prin scrisoarea nr. D 302191 din 5 februarie 2016, adoptată în temeiul articolului 68 din Decizia 2009/C 159/01 a Biroului Parlamentului European din 19 mai și 9 iulie 2008 „privind normele de aplicare a Statutului deputaților în Parlamentul European”, astfel cum a fost modificată, prin care se constată o creanță în privința recurentului într-un quantum de 320 026,23 euro cu titlu de sume plătite în mod necuvenit în cadrul asistenței parlamentare și prin care se motivează recuperarea acestora;
- anularea notei de debit nr. 2016-195 din 4 februarie 2016 prin care recurentul este informat că în privința sa s-a constatat existența unei creanțe conform deciziei Secretarului general din 29 ianuarie 2016 și prin care se dispune recuperarea sumelor plătite în mod necuvenit cu titlu de asistență parlamentară;
- pronunțarea cu privire la quantumul care trebuie acordat recurentului pentru repararea prejudiciului moral;
- pronunțarea cu privire la quantumul care trebuie alocat recurentei cu titlu de cheltuieli de procedură
- obligarea Parlamentului la plata tuturor cheltuielilor de judecată;

Motivele și principalele argumente

1. Motiv de ordine publică: Încălcarea de către Tribunal a dreptului la apărare al recurentului – Încălcarea unor norme fundamentale de procedură

Prin faptul că nu a impus Parlamentului să respecte articolele 41 și 42 din Carta drepturilor fundamentale, Tribunalul nu a făcut posibilă o dezbatere loială și în contradictoriu. Parlamentul dispune de dosarul administrativ și de dosarul OLAF pe care poate să le folosească. E posibil ca dovezi privind munca să se găsească în cele două dosare, dar ele rămân necunoscute recurentului.

2. Încălcarea de către Tribunal a dreptului Uniunii – Erori de drept și erori de calificare a naturii juridice a faptelor și a elementelor de probă de către Tribunal – Caracter discriminatoriu și, prin extindere, *fumus persecutionis* – Încălcarea principiilor încrederii legitime și legalității

a. Lipsa de inițiativă față de celelalte partide

Tribunalul a refuzat să califice drept comportament discriminatoriu inițiativa lui M. Schulz, deși era îndreptată exclusiv împotriva Frontului Național, iar nu și împotriva altor partide. Ar fi trebuit inițiate proceduri identice împotriva tuturor partidelor din Franța, împotriva altor partide din alte state membre și împotriva a zeci de deputați.

b. Discriminare prin situația personală a lui M. Schulz și utilizarea pe care a dat-o personalului Parlamentului

Tribunalul a refuzat audierea lui M. Schulz și a lui K. Welle, în condițiile în care recurentul a furnizat elemente de probă privind comportamentul nelegal al fostului președinte al Parlamentului, fără a fi inițiată urmărirea împotriva sa. Tribunalul nu a indicat înscrisurile furnizate, ceea ce reprezintă o eroare de fapt cu consecințe juridice.

c. Încălcarea încrederii legitime și a egalității

Contrar celor reținute de Tribunal, există numeroase situații de încălcare a măsurilor de aplicare în care Parlamentul nu a cerut rambursarea.

3. Nelegalitatea internă a actelor atacate

a. Eroare manifestă de apreciere a Tribunalului

În cazul în care contractul adițional ar fi o probă atât de importantă privind munca, Parlamentul trebuia să dovedească omisiunea reclamantului de a-l furniza, în urma insistențelor, contrar afirmațiilor Tribunalului. Tribunalul răstoarnă astfel sarcina probei, săvârșind o eroare de fapt cu consecințe juridice.

b. Timp de lucru care trebuie justificat și modalitatea de probă

Tribunalul a denaturat fraza secretarului general care solicită să se justifice timpul de lucru, în totalitate, din perioada respectivă, iar nu „să se demonstreze conformitatea cu măsurile de aplicare a muncii”.

Tribunalul nu poate impune o obligație acolo unde Parlamentul recunoaște că nu există, fapt consemnat în procesul-verbal al ședinței Tribunalului, și unde niciun articol din măsurile de aplicare nu o prevede. Tribunalul a săvârșit o eroare de drept.

c. Munca efectuată

Întemeindu-se pe articolul 127 din Regulamentul de procedură, recurentul furnizează Curții două înscrisuri noi.

d. Atingere adusă principiului proporționalității

Nu exista, contrar concluziilor Tribunalului, nicio obligație necondiționată a Parlamentului de a recupera în totalitate cei cinci ani, deși numai trei ani erau considerați în litigiu. Această atingere adusă principiului proporționalității justifică anularea hotărârii.

e. Contracte externe

Parlamentul, și, ulterior, Tribunalul, nu au demonstrat că J.-F. Jalkh ar fi avut legături profesionale cu terți de natură să aducă prejudicii persoanei recurentului sau demnității Parlamentului ori să conducă la un conflict de interese.